

POKOCHASZ KAPIEL

Łazienka jest zazwyczaj pierwszym miejscem, które urządzamy w nowym domu czy mieszkaniu. Chcemy by nasz dom był zarazem oryginalny, ale i zachowany w pewnym stylu, lub zgodny z modą. A jak wiadomo, moda jest jednym z najdziwniejszych wymysłów ludzkich, bez której nie możemy się obejść. Według Etienne Pavilon – francuskiego poety – moda jest tyranem, od którego nic nas nie uwalnia

Agata Grzybowska

(fot. HOESCH)

Projektując łazienkę często podoba nam się to, co stare – tak zwany styl retro. Lubimy spoglądać w przeszłość, na przykład do Anglii XIX wieku, kiedy to wraz z upowszechnieniem się wodociągów pojawiły się łazienki mające charakter pokoju kąpielowego. Wówczas, w ceramice sanitarnej pojawiły się prostokątne kształty. Korzystając z tych wzorów tworzymy łazienki w tak zwanym stylu angielskim – łączymy płytki ceramiczne z błyszczącym białym szkliwem, umywalki obudowujemy drewnianymi szafkami, a całość wystroju łazienki uzupełniamy ciężkimi, drewnianymi meblami.

Niektórzy lubią małe łazienki, które nie wymagają przestrzeni, skrywane w mroku przed promieniami słonecznymi. Ciemne kafle podkreślające ciasnotę wnętrza, rozety pokrywające nie tylko posadzkę, ale również ściany, drewniane ramy lustra – to również styl angielski, trochę secesyjny, trochę zmanierowany. Moglibyśmy go nazwać angielskim spleenem.

Styl retro nie jest jedyną panującą modą. Biała, klasyczna, elegancka ceramika w nowoczesnych wnętrzach zostaje wyparta przez stal, oczywiście tę najwyższej próby, nierdzewną, polerowaną, o pięknej, lśniącej i gładkiej powierzchni. Niektórzy projektanci wykorzystują do swoich projektów więzienne akcesoria. Na przykład trzy lata temu, w Stanach Zjednoczonych, jeden z największych projektantów więziennych urządzeń sanitarnych został, dosłownie, zalany falą telefonów. Poproszono go, by przygotował nową linię takiej ceramiki do mieszkań. I tak oto stal, zwykła w swej urodzie, stała się wyznacznikiem czasu, wyznacznikiem nowoczesności we wnętrzu.

Wanny tradycyjne

Dlaczego tradycyjne? Bo ich wyposażenie jest skromne. Nie mają takich dodatków jak hydromasaż. Ale przecież kształty i oferta handlowa są niezwykle bogate.

Z czego wanna

Do wyboru mamy wanny wykonane z żeliwa, stali lub akrylu. Oferta handlowa jest tak ogromna, że nie mamy żadnych trudności z dobraniem wielkości i kształtu wanny zarówno do małej, jak i do dużej łazienki, czy pokoju kąpielowego.

1 Wanna stalowa na pierwszy rzut oka niczym nie różni się od akrylowej (fot. Roca)

Dawniej bardzo popularne były emaliowane wanny żeliwne, jednak obecnie coraz mniej się ich produkuje. Wyparły je wanny akrylowe i stalowe. Podstawową

2 Wanny akrylowe to obecnie najchętniej kupowany rodzaj wanien (fot. Sanplast)

wadą żeliwa jest trzykrotnie większa waga niż blachy, zaletą zaś – duża wytrzymałość i długie utrzymywanie ciepła.

Wanny stalowe emaliowane **1** są bardzo popularne ze względu na dość niską cenę, trwałość i bezproblemowe użytkowanie przez wiele lat. Dzięki bardzo dokładnemu połączeniu emalii ze stalą, powierzchnia takich wanien jest wytrzymała i gładka, odporna na działanie kwasów i osadzanie się kamienia. Wanny te, pomimo wielu zalet, mają też wady: są zimne w dotyku, a nalewana do nich woda robi wiele hałasu. Można ten odgłos zredukować umieszczając wannę na poduszce z pianki montażowej. Blachę stalową bardzo łatwo utrzymać w czystości i dobrym stanie, gdyż jest odporna na uszkodzenia. Można więc czyścić ją wieloma proszkami, bez obaw o zarysowanie.

Liczne oferty producentów pozwalają na dobranie wanny niemal każdego wymiaru i do niemal każdej łazienki. Najmniejsze mają długość 70 cm, a największe 190-200 cm. Niektóre modele wanien stalowych oferowane są z antypoślizgowym dnem. Często istnieje też możliwość zamontowania chromowanych uchwytów oraz systemów hydromasażu.

Wanny akrylowe **2**. Po raz pierwszy wannę z akrylu sanitarnego wyprodukowano w 1920 r. Materiał ten nazywano wówczas sztucznym szkłem. Jednocześnie był „lekki jak piórko”, odporny na

wysoką temperaturę, korozję i przebarwienia. Obecnie wanny akrylowe to najchętniej kupowany rodzaj tych urządzeń.

Wanny akrylowe formowane są z płyt grubości 5 mm, w skomplikowanym procesie tłoczenia ciśnieniowo-próżniowego. W jego wyniku otrzymuje się tak zwaną „wytłoczkę”, którą następnie usztywnia się i dodatkowo wzmacnia od spodu wkładką z płyty paździerzowej, a ponadto laminuje się żywicą poliestrowo-szklaną.

Akryl jest materiałem o jednolitej strukturze i takiej samej barwie w całej masie. Dlatego w przypadku jakiegokolwiek zarysowania lub zadrapania, nie ma większych problemów z usunięciem uszkodzenia. Służą do tego specjalne pasty polerskie. W przeciwieństwie do wanien tradycyjnych, na powierzchni wanien akrylowych nie powstają odpryski, czyli miejsca, w których niezwykle chętnie rozwijają się drobnoustroje, nie tworzą się też rdzawe zacieki i nie osadzają się tłuszcze czy mydło.

Akryl jest lekki i łatwy w montażu. Zdarza się jednak, że takie wanny szybciej matowieją, aniżeli wanny z blachy stalowej.

Odmianą wanien akrylowych są modele produkowane z **quarylu**. Jest to materiał składający się m. in. z akrylu wypełnionego kwarcem, który jest naturalną, mocną substancją mineralną. Dzięki formowaniu metodą prasowania możemy uzyskać dowolny kształt urządzenia, w tym także o prostych kantach, co w przypadku zwykłego akrylu było niemożliwe.

Wanny akrylowe mogą mieć antypoślizgowe dno, wyprofilowane podłokietniki i przedłużone oparcie na plecy. Dla zwiększenia komfortu kąpieli, na ściankach montuje się dodatkowe uchwyty, a za oparciem – miękkie zagłówki.

Wanny akrylowe mogą być wzmacniane materiałem o nazwie **Belatec**, który nadaje im dodatkową wytrzymałość i stabilność. Materiał ten jest również izolatorem akustycznym i termicznym. Izolacja akustyczna gwarantuje, że przy napełnianiu wanny wodą, jak i później przy samej kąpieli, nasi współmieszkańcy nie są narażeni na hałasy. Izolacja termiczna oznacza natomiast, że temperatura kąpieli przez dłuższy czas będzie stała, a powierzchnia wanny nie będzie nieprzyjemnie chłodna.

3 Model prostokątny wanny z podgłówkami, które można regulować (fot. Hoesch)

Do wyboru, do koloru

Różnorodność oferty rynkowej wanien jest tak ogromna, że wybór konkretnego modelu może sprawić nie lada kłopot. Większość producentów oferuje do swoich wanien gotowe obudowy, które są wykonane z tego samego materiału i w tym samym kolorze.

Wanny prostokątne – mogą mieć szerokość od 70 do 90 cm, długość od 140 do 190 cm, głębokość od 39 do 42 cm. Ich pojemność wynosi od 115 do 190 dm³ **3**. Rachunki za zużyta wodę będą jednak mniejsze, niż wskazuje na to pojemność wanny. Przeciętna objętość ludzkiego cia-

4 Symetryczną wannę najczęściej montuje się w rogu łazienki (fot. Koło)

ła wynosi 70 dm³, a więc musimy wlać o tyle mniej wody, aby wanna była pełna.

W wannach prostokątnych otwór odpływowy najczęściej znajduje się na ścianie krótszego boku, naprzeciwko miejsca do siedzenia. Ten rodzaj wanien łatwo jest obudować ścianką lub obmurować i obłożyć płytkami ceramicznymi.

Wanny narożne symetryczne. Prostopadłe do siebie boki tych wanien mają taką samą długość – od 130 do 157 cm **4**. Głębokość wynosi od 42 do 60 cm, a pojemność od 220 do 270 dm³. Otwór odpływowy znajduje się na tej ścianie, gdzie przelew. Podobnie jak wanny prostokątne, wanny symetryczne można obudować lub obmurować, ale można też kupić gotową obudowę.

Wanny narożne asymetryczne. Prostopadłe boki mają różną długość. Krót-

5 Kąpiel w wannie asymetrycznej jest tak samo wygodna, jak w podobnej wielkości wannie prostokątnej, choć sama wanna zajmuje mniej miejsca (fot. Sanplast)

szy może mieć od 75 do 105 cm, natomiast dłuższy – od 150 do 170 cm. Głębokość wanien to od 36 do 42 cm, a pojemność 175-230 dm³. Wanny narożne asymetryczne zwykle oferowane są w dwóch wersjach – prawej lub lewej – zależnie od umieszczenia krótszego boku wanny **5**.

Pamiętaj! Kupując taką wannę, trzeba określić, z której strony ma być krótszy bok – z prawej czy lewej.

Otwory odpływowy i przelewowy znajdują się w krótszym boku wanny. Zabudowanie wanny narożnej asymetrycznej jest trudniejsze niż prostokątnej. Wymaga bowiem większej precyzji i czasu – ze względu na krzywiznę przedniej ściany.

Wanny okrągłe lub owalne. Mogą sobie na nie pozwolić jedynie właściciele

6 Wanna owalna wprowadzi do łazienki klimat luksusu (fot. Koralle)

dużych łazienek czy salonów kąpielowych, gdyż wymagają sporo miejsca. No i najefektniej prezentują się na środku łazienki, na przykład wpuszczone w podłogę. Można je obudować ścianką gipsowo-kartonową i obłożyć płytkami ceramicznymi. Często montowane są w blacie, podobnie jak umywalki. Miejsce usytuowania odpływu i przelewu zależy głównie od kształtu wanny **6**, **7**.

7 Do tej wanny, wpuszczonej w podłogę, wchodzi się schodkami (fot. Hoesch)

Wanno-brodziki – to propozycja dla osób, które jednakowo lubią długie kąpiele w wannie i szybką kąpiel pod prysznicem. Są to nawannowe kabiny prysznicowe oraz wanno-brodziki – nieco niższe niż tradycyjne wanny, dzięki czemu łatwiej jest do nich wchodzić i z nich wychodzić. Polecane są tym, którzy chcą zaoszczędzić na kupowaniu oddzielnej kabiny natryskowej i wanny. Kupuje się je razem z parawanem. Przewidziane miejsce do natrysku jest pokryte specjalną, karbowaną powierzchnią, uniemożliwiającą poślizg. Wanno-brodziki mogą być prostokątne, narożne symetryczne i asymetryczne.

Dobry montaż to podstawa

Bardzo ważne dla późniejszego komfortu użytkowania jest, aby wanna była stabilnie i pewnie zamontowana. Średniej wielkości wanna z kąpiącą się osobą waży nie mniej niż 200 kg. Wanny mogą być mocowane na specjalnych stelażach i nogach montażowych dopasowanych do kształtu urządzenia; są zazwyczaj sprzedawane w komplecie. Niektóre wanny w stylu retro sprzedawane są z ozdobnymi nogami.

Sam montaż nie jest bardzo trudny: do dna wanny przykręca się dwa metalowe ceowniki i mocuje nóżki lub stelaż. Ich wysokość należy tak ustawić, aby syfon nie dotykał do podłoża, a brzegi wanny były w poziomie. Zaleca się ustawienie wanny z lekkim spadkiem dna, co gwarantuje spływanie wody w kierunku odpływu. Niekiedy w zestawie montażowym znajdują się metalowe uchwyty, które służą do umocowania krawędzi wanny do ściany. Trzeba pamiętać, aby po zamontowaniu wanny, napełnić ją wodą i sprawdzić poprawność wykonanego montażu oraz szczelność odpływu. Dopiero wówczas wannę można obudować.

Ważne jest też, aby odległość między dolną krawędzią urządzenia, a podłogą była przynajmniej o jeden centymetr większa niż wysokość zamontowanego syfonu. Ta z kolei winna wynosić zwykle od 13 do 16 cm, a odległość od górnej krawędzi wanny do podłoża, na którym ona stoi – od 55 do 60 cm.

Dodatkowe elementy

Obudowa. Obudowa wanny może stanowić jednolitą całość lub też składać się

z oddzielnych płyt. W drugim przypadku stosuje się płyty z tzw. lanego szkła. Można też zastosować obudowę z płyt styropianowych, składających się z dna i płyt bocznych. Po zamontowaniu wanny z formą styropianową oraz po podłączeniu jej do instalacji wodnej i kanalizacyjnej, ścianki takiej formy wykańczamy np. płytkami ceramicznymi. Oprócz płytek można też zainstalować obudowę z akrylu, którą mocuje się na stelażu, kupowanym w komplecie z wanną.

Obudowę może stanowić także drewno, które uprzednio trzeba odpowiednio zaimpregnować.

Zamknięcie wodne, czyli syfon. Wanna – jak każde inne urządzenie, z którego odpływają ścieki – wymaga zainstalowania syfonu. Stanowi on zamknięcie dla pozostającej w nim wody i tym samym zapobiega przedostawaniu się nieprzyjemnych zapachów z instalacji kanalizacyjnej. Zazwyczaj montuje się syfony z tworzywa sztucznego, rozbieralne bądź też

Wanna z parawanem

Nawannowe kabiny natryskowe zwane są też parawanami nawannowymi. Montowane są bezpośrednio na wannie, dzięki czemu podczas kąpieli podłoga dookoła urządzenia pozostaje sucha. Parawany zbudowane są z profili i ścianek, podobnie jak kabiny prysznicowe. Profile są to najczęściej aluminiowe elementy konstrukcyjne, lakierowane proszkowo, powlekane anodowo lub malowane farbami epoksydowo-proszkowymi. Elementy profili mogą być płaskie lub zaokrąglone, dostępne w kilku kolorach. Ścianki kabin wykonywane są z tworzywa sztucznego – polistyrenu, akrylu lub z bezpiecznego szkła hartowanego różnej grubości – od 4 do 8 mm. Mogą być przezroczyste, matowe, przydymiane, z nadrukiem lub tłoczonym wzorem. Szczeliny między ścianą łazienki i profilem uszczelniane są wodoodpornym silikonem, zaś w połączeniach szyb i profili stosuje się, prócz silikonu, gumowe lub magnetyczne uszczelki. Producenci oferują parawany jedno- lub kilkuczęściowe, przesuwane, składane w harmonijkę lub otwierane wahadłowo **8**, **9**.

8 Parawan nawannowy może być jedno- (fot. Kofo)...

9 ...lub trójczęściowy (fot. Kofo)

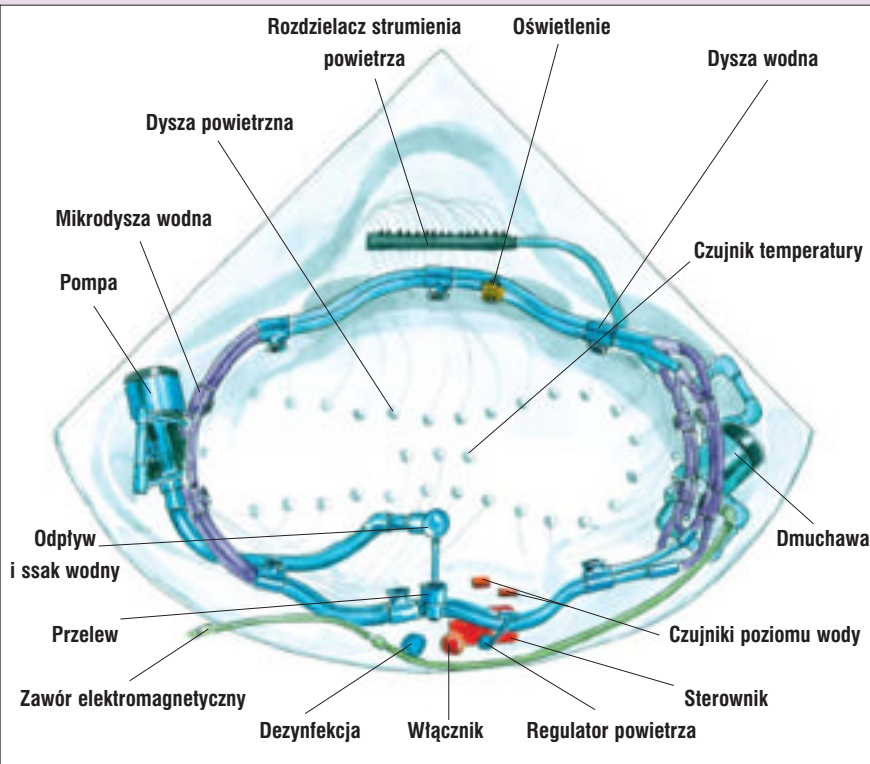
10 Bateria wannowa, odpływ i przelew mogą być zintegrowane w jednym urządzeniu (fot. Kludi)

11 Tradycyjna bateria wannowa (fot. Kludi)

12 Bardzo nowoczesna bateria ustawiona obok wanny (fot. Duravit)

13 Schemat wanny z hydromasażem

nierozbieralne, czyli tak zwane samooczyszczające się (ich kształt zapobiega gromadzeniu się zanieczyszczeń). Jeśli wybierzemy syfon wymagający obsługi, to nie wolno zapomnieć, że w obudowie wanny musi się znaleźć otwór rewizyjny, który umożliwi jego oczyszczenie, gdy syfon ulegnie zatkaniu. Otwór ten może być zakryty płytkami, zamocowanymi na przykład na zamki magnetyczne. Otwór rewizyjny warto zrobić nawet wtedy, gdy syfon nie wymaga obsługi.

Urządzenie odpływowo-przelewowe.

W każdej wannie są dwa otwory: odpływowy – znajduje się w dnie i służy do spuszczenia wody po kąpieli oraz przelewowy – umieszczony w ścianie i zabezpieczający przed zalaniem łazienki. Średnica przewodu odpływowego wynosi 50 mm. Jeszcze niedawno jedynym rozwiązaniem było zatykanie odpływu gumowym korkiem przyczepionym na łańcuszku do brzegu wanny. Teraz ów korek może być wyposażony w magnes, dzięki któremu trzyma się ścianki wanny, lub może być wkładany w osłonę otworu przelewowego. Jednak najpowszechniejsze stały się zestawy odpływowo-przelewowe, w których korek zamyka się przez obracanie przykrywki otworu przelewowego.

Czy wiesz, że...

O uzdrawiających właściwościach wody wiedziano już w Starożytności. Pierwsze wzmianki o zastosowaniu wody jako środka leczniczego można znaleźć w bardzo znanym indyjskim traktacie Rigweda – najstarszej z indyjskich Wed – powstałym około 1 500 lat przed Chrystusem.

W Babilonie używano wody do leczenia „wewnętrznych chorób”, w starożytnym Egipcie uważano, że kąpiele w Nilu przywracają płodność. W tradycji Żydów siedmiokrotne zanurzenie w Jordanie zapobiegało trądowi.

W starożytnej Grecji znakomity filozof i matematyk, Pitagoras, opracował cały system zimnych kąpiel w celu hartowania ciała i odświeżania myśli. „Ojciec medycyny” – Hipokrates pisał o zastosowaniu wody jako środka leczniczego w wielu dolegliwościach.

W Rzymie budowano ogromne łaźnie, w których jednorazowo mogło zmieścić się 6000 osób. Były to urządzenia publiczne, a więc stosowanie wody miało znaczenie powszechne.

Jako pierwsi, pod koniec lat 60-tych zastosowali w domowej wannie pompę wodną napędzaną elektrycznie bracia JACUZZI – amerykańscy inżynierowie włoskiego pochodzenia. Od nazwiska prekursorów hydromasażu po dziś dzień funkcjonuje zwyczajowa nazwa wanny z hydromasażem – „jacuzzi”.

14 Luksusowa wanna z hydromasażem; może z niej korzystać naraz kilka osób (fot. Hoesch)

Baterie. Mogą być ściennie lub też sztorcowe, czyli montowane na poziomym brzegu wanny, regulowane jednym uchwytem, albo dwoma pokrętkami, zazwyczaj mają też słuchawkę prysznicową. Producenci oferują również połączenie systemu odpływowo-przelewowego z funkcją napełniania wanny wodą. W takim systemie woda wypływa spod osłony otworu przelewowego. Umożliwia to bardzo ciche napełnianie wanny, ponieważ woda spływa po ścianie w dół, a nie opada z szumem, jak z tradycyjnej wylewki **10**. Do takiego systemu montuje się jednouchwytową baterię podtynkową bez wylewki.

Najlepiej jest, gdy bateria zainstalowana jest w takim miejscu, by podczas kąpieli w wannie istniała możliwość swobodnego regulowania dopływu wody i korzystania z natrysku. Bateria ścienna powinna mieć tak długą wylewkę, aby strumień wody nie natrafiał na poziomy brzeg wanny, lecz do jej wnętrza **11**. Baterie sztorcowe instaluje się w otworach na obrzeżu wanny. Wanny stalowe mają często gotowe takie otwory, w wannach akrylowych zaś trzeba je zwykle wykonać samemu. Nie jest to trudne zadanie –

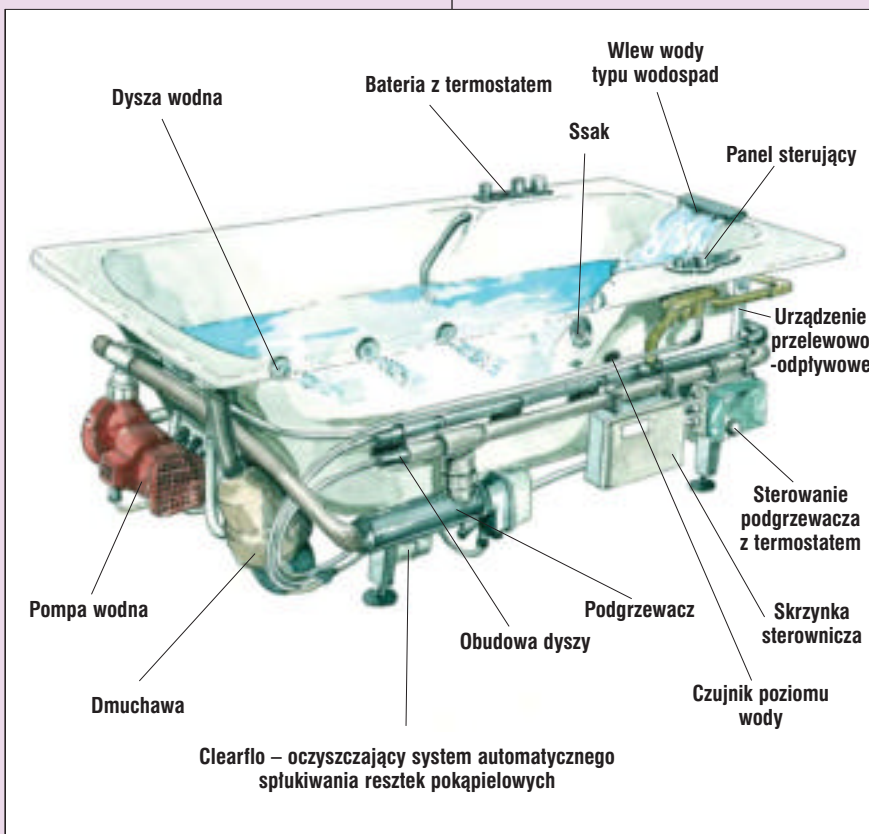
potrzebna jest jedynie piła otwornicowa do drewna. Można też baterię ustawić obok wanny **12**.

Ciepłą i zimną wodę należy doprowadzić do baterii przewodami średnicy 15 mm. Przeciętna wydajność baterii wannowej wynosi 18 litrów na minutę. Napełnienie małej wanny pojemności 160 litrów będzie trwało około 5 minut.

Wanny z hydromasażem

Każdego dnia jesteśmy narażeni na stres i szybkie tempo życia. Wprowadzenie w nasze życie elementów relaksujących, takich jak na przykład hydromasaż, może znacznie poprawić samopoczucie **14**.

Pozytywne efekty hydromasażu objawiają się w obniżeniu napięcia tkanek, stymulacji krążenia krwi i rozproszeniu płynów ustrojowych. Są to efekty korzystne, szczególnie przy uprawianiu sportów, po wypadkach, przy leczeniu skurczów mięśniowych. Hydromasaż, działający w krótkim czasie, odświeża zmęczone ciało i zeszywniałe stawy. Długotrwały masaż spowalnia reakcję i wzmacnia koncentrację, prowadzi do relaksu.

15 Cały mechanizm hydromasażu zamontowany jest pod wanną. Anatomia wanny z hydromasażem (fot. Cadazzo)

Masaż ten można stosować zarówno dla całego ciała, jak i tylko dla poszczególnych jego części.

Obecnie niemal wszystkie rodzaje wanien oferowane na naszym rynku dostępne są z wersji z hydromasażem **15**. Do każdej takiej wanny można dokupić tak zwany panel maskujący, który jest znacznie lepszym rozwiązaniem, niż stała obudowa. W razie awarii systemu panel wystarczy zdjąć. Awarie takie zdarzają się niezwykle rzadko, nie więcej niż raz na kilkanaście lat, ale zawsze istnieje ryzyko, że może się to przytrafić właśnie w wannie obudowanej na stałe.

Podczas pracy hydromasażu wanna lekko drga, przez co wszelkie połączenia ze ścianą trwale się rozszczelniają. Owe drgania można jednak wyciszyć podkładając pod wannę materiał tłumiący.

W stałej obudowie wanny należy zostawić otwór rewizyjny o wymiarach 40x40 cm do pompy i skrzynki elektrycznej, otwór wentylacyjny do systemu powietrznego oraz ewentualny otwór do konserwacji systemu dezynfekującego.

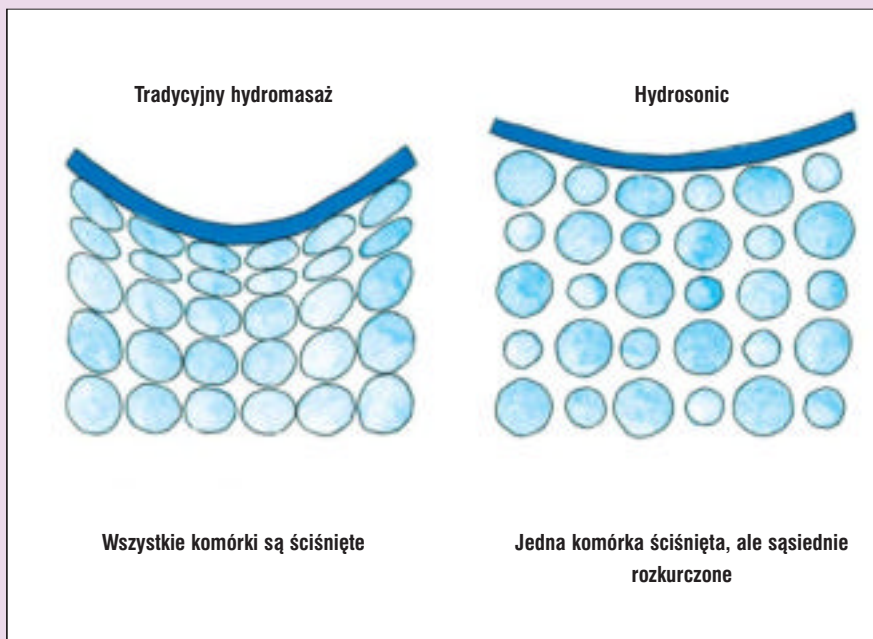
Wymagająca wanna

Łazienka, w której chcielibyśmy zainstalować wannę z hydromasażem powinna mieć minimum 7 m². Do wanny, oprócz instalacji wodnej i kanalizacyjnej, należy doprowadzić instalację elektryczną z bezpiecznikiem 16 A oraz przeciwpożarowym wyłącznikiem różnicowoprądowym o czułości 30 mA. Zazwyczaj wyłącznik ten jest montowany przez producenta w hermetycznie zamkniętej, niedostępnej dla osoby kąpiącej się, skrzynce elektronicznej. Podłoże, na którym ma stać wanna powinno być wypoziomowane, a podejście instalacji elektrycznej być poniżej poziomu wanny, około 30 cm od podłoża.

Trzy rodzaje masażu

Kąpiel perełkowa, czyli **masaż powietrzny** polega na wtłaczaniu powietrza, specjalną rurą, przez liczne otworki w dnie lub przez dysze powietrzne.

Istnieją dwa sposoby. Pierwszy to wtłaczanie powietrza do komory znajdującej się pod dnem wanny – tzw. „podwójne dno”. Następnie powietrze przelatuje przez liczne otwory w dnie akrylowym. Resztki wody pozostające w podwójnym dnie mogą powodować rozwój grzybów pleśniowych.

16 Masaż ultradźwiękami działa na poziome komórki i pobudza dwa ważne czynniki: aktywność enzymów i dotlenianie

17 Dysze mogą być rozmieszczone na ściankach lub w dnie (fot. Teuco)

Wannę taką – bez automatycznie zamykanych dysz – trzeba czyścić specjalnymi środkami odkażającymi i po każdym spuszczeniu wody należy pamiętać o włączeniu na chwilę pompy powietrznej.

Drugim sposobem, znacznie lepszym, są mosiężne dysze mające w swoim korpusie liczne otworki. Konstrukcja dysz powinna mieć zabezpieczenie przed cofaniem się wody, kiedy nie pracuje dmuchawa, gdyż cofająca się woda może spowodować zalanie dysz i poważną awarię.

Każdy z systemów powinien mieć zainstalowane rurki drenażowe odprowadzające wodę do kanalizacji, aby po zakończeniu kąpieli, woda nie pozostawała w systemie.

Bicze wodne, czyli masaż wodno-powietrzny składa się z pompy wodnej napędzanej silnikiem elektrycznym oraz dysz bocznych zamontowanych w wannie, ssaka i systemu orurowania łączącego pompę z dyszami. Pompa wodna pobiera wodę przez ssak, a następnie wtłacza ją z powrotem do wanny poprzez dysze. Woda krąży w systemie zamkniętym, wraz z tysiącem bąbelków wydostających się z dysz, i masuje ciało ze wszystkich stron. W systemie masażu wodno-powietrznego istnieje możliwość odpowietrzenia wody, co powoduje zwiększenia siły strumienia wylatującego z dysz. Te zaś powinny mieć możliwość regulacji kierunku strumienia wody tak, aby masowane były wybrane części ciała. W niektórych wannach montuje się dysze wibrujące, które podczas obracania się masują większy obszar ciała. Aby praca dysz była satysfakcjonująca, ważny jest odpowiedni dobór pompy. Jej moc wynosi od nawet poniżej 1 kW, w zależności od pojemności wanny, ilości dysz oraz ich wielkości.

18 W wannie Hydrosonic do hydromasażu wykorzystywane są ultradźwięki

19 Dodatkowo wanny mogą być wyposażone na przykład w oświetlenie halogenowe (fot. Teuco)

Masaż falami ultradźwiękowymi. Ultradźwięki to bezpieczne fale o bardzo wysokiej częstotliwości. Ich działanie polega na tym, że wnikają głęboko do wnętrza ciała, oddziałując mechanicznie i wytwarzając efekt cieplny. Ten pierwszy, poprzez kurczenie się komórek ciała (ok. 3 milionów razy na sekundę), poprawia elastyczność tkanek i zapobiega nieestetycznym zmianom naskórka, jak na przykład cellulit. Pierwszy system z wykorzystaniem ultradźwięków do hydromasażu to Hydrosonic firmy Teuco 16, 17. Hydrosonic jest podobny z wyglądu do hydromasażu wannowego z ukrytym wewnątrz systemem emitującym masujące fale dźwiękowe. Specjalna dysza strumieniowa łączy strumień wody i powietrza z emisją szerokiego zakresu fal ultradźwiękowych 18. Hydrosonic w pełni wykorzystując właściwości wody, emituje ultradźwięki w formie wachlarza, obejmującego całe ciało, a nie ograniczającego się tylko do niektórych miejsc. Masaż ten można zastosować w kilku wariantach: **upiększający** – ułatwia usuwanie pozostałości metabolizmu komórkowego, który jest jedną z przyczyn powstawania cellulitu; **tonizujący** – łagodzi napięcia i przywraca energię, pobudzając metabolizm komórkowy; **antystresowy** – równoważący działanie mechaniczne i termiczne; **po ćwiczeniach sportowych** – maksymalnie wykorzystuje działanie termiczne ultradźwięków.

Sterowanie masażem

Do sterowania masażem mogą służyć włączniki pneumatyczne lub elektroniczne.

Sterowanie pneumatyczne jest najtańszym i najprostszym systemem włączania. Polega na przekazywaniu impulsu powietrznego z włącznika pneumatycznego, znajdującego się na górnej krawędzi wanny, do przełącznika mechanicznego, który zlokalizowany jest na silniku pompy lub też kompresora.

Sterowanie elektroniczne polega na przekazywaniu sygnału elektrycznego z włącznika sensorowego poprzez skrzynkę elektroniczną do silnika pompy lub też kompresora. Skrzynka elektroniczna jest niezwykle bezpieczna, ponieważ napięcie robocze wszystkich przełączników znajdujących się na wannie, przetwarzane jest na tak zwane napięcie bezpieczne przy kontakcie z wodą, czyli 24 V. Jeśli w wannie nie ma wody, system daje sygnał do jej napełnienia. Następnie, po nalaniu wody, można uruchamiać poszczególne funkcje: wszystkie naraz, bądź jedną po drugiej. Zwykle w takiej wannie zostaje zainstalowany czujnik chroniący pompę przed pracą na sucho, co mogłoby doprowadzić do jej spalania.

Dodatkowe wyposażenie

Do wyposażenia dodatkowego najczęściej zaliczamy halogenowe oświetlenie podwodne 19, chromowane uchwyty, dno antypoślizgowe, podgrzewacze, elektroniczne systemy dezynfekcji i osuszania, regulatory prac pompy do masażu wodnego czy dmuchawy do systemu powietrznego. Pompa chłodzona wodą pracuje zdecydowanie ciszej, aniżeli chłodzona powietrzem. Głośność pracy silnika nie powinna przekraczać 55 dB.

Niektóre typy wani wyposażone są w odbiornik radiowy, najbardziej ekskluzywne modele mogą mieć wbudowany odbiornik TV.

Wanna z hydromasażem, jako urządzenie elektryczne, musi mieć atest dopuszczający do sprzedaży. Urządzenia pod napięciem muszą mieć stopień ochrony IP 55 (lub IPX 55) wydawany przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji. Niektórzy producenci uzyskują dodatkowo atest Higieniczny PZH.